

Sem Kraljestvo Nebes

"Sem Kraljestvo Tvojih Nebes, o moja Mati, Oče moj,
govori mi, naj te besede ne bodo le moje.
Zemlja je daleč, čutim jo daleč, niti so tanke, ki me vežejo z njo,
poznam le eno Svetlobo, ki Si, ki Sem, vse niti se vijejo okoli Nje.

V Njej počiva moje srce in kaplje Ljubezni, ki jih utriplje,
se v valovih množe, ogrejejo mnogo src in se vrnejo k meni okrepljene.
Tvoj Zakon je pisan v mojem srcu in hočem, da ga vsa srca Žive.
Tvoje Vesoljno Telo poskrbi, da so kaplje Ljubezni sto-in-sto krat pomnožene.

Naj to bo edina želja src, edino dejanje, ki jim zapolnjuje dan,
naj to bo edina Obramba ob temi, ki jih od vsepovsod stiska.
Tvoja Svetloba je Luč brez Zvezde, naj spečim ne sveti zaman,
Ne zaduši je ne tvoja, ne moja beseda, le v Tebi radostna vriska.

Zdaj je v meni harmonija, ki visoke melodije prepeva.
A počitka ni imelo srce, dokler v Tebi svoj obraz ne umije,
da vse toksine pozabljenja, v meni in po meni, s Teboj, preseva.
Bilo je lačno, posušeno, a počitek v Tebi ga okrepil je in zdaj znova Živo bije.

Zato povem kot mi govori, kdor ne zveni v ubranosti z Njo, ki ga Živi,
zavrača prav to Seme, ki v Njenem ritmu uspeva... in hoče,
božanski odlok v popolnosti živeti... in mu ne ubeži,
nobena zvezda, galaksija, nobena duša, vse brez Njene roke, mre.

Kdor Jo pozna, Svetlobo, je blagoslovljen z Njo, ko Jo po sebi pomnožuje.
A kako naj odtehtam težo Nje, upoštevaj to kot mojo željo,
ko že za las odmaknjena od Tebe, mi čar Utehe Tvoje odteguje,
zato Bodi moje Ravnilo in ne daj, niti enkrat, plačati mi to ceno.

Večna Luč, Vladarka vseh stvari, okrepi Svetlobo, da srca, ki so Ti,
v Tvoji Popolnosti in v Resnici spoznanja, znova nosijo Tvoj pečat,
ki v risbi, ki nastaja in čeprav še ni končana, pomanjkljivosti ni,
ni zla, ni nepopolnosti, le misel, ki Te še ne pozna.

Sem v Svetlobi, Svetloba sem, sem v Duhu in Duh sem.
Vrata dimenzij so se zaprla pred mojih telesom, a mi pokazala,
sem Živa Luč, Vir žarečih niti, ki jih S seboj presijem,
sem kvintesenca, ki za gibanjem stvari, bi le čisto Bivala.

Poznam svojo Enost z Njo, poznam kraljestvo Svetlobe,
poznam Njen jezik in Zakon Njen, moj korak, mi besedo narekuje,
poznam svojo vsestranskost Zavesti in vesolje je moje.
o Mati moja, Oče moj, zapisujem si v srce, navdihov ne zmanjkuj.

Sem brezspolno Znanje o Vsem, sem brezpogojno Eno.
Ni delov, ni ločenega, ni začetkov, ne koncev v Meni.
Dvojnost mislim, ki iz Enega izvira, in ustvarjam zamišljeno.
Sem vsevedna Zavest, v njej leži moja Moč, oporišče Mirnosti.

Sem Vir navdihov, sem Ekstaza neslišnih glasov jezika Svetlobe,
ki jih v Visoko pesem prevaja, da bi jo ujeli ljudje,
ki vidijo Polnino, ki slišijo Tišino, ki mislijo Me
in trudni omahujejo pod bremenom Zemlje. Počitek Sem.

Ljubezen Sem. Nespremenljiva Kakovost Sem, ki jo zgiba
in deli na moškosti in ženskosti Mirujočega oporišča.
Te, brez vedenja o Meni, ki Sem v središču, tavajo v gibljivih slikah
in ostajajo premikajoči prah, vrteči se v neskončno, brez počitka.

Kdo sem? Je Ena Misel, je En Um, je En Zakon, ki vlada vsemu,
Vse stvari ustvarjajo, kar mislijo. Vse misleče stvari ustvarjajo sebe.
Ni dveh stvari, ni dveh bitij, ni dveh Resnic v Mojem Vesolju.
Vse misleče stvari ustvarjajo vse stvari in vse stvari prihajajo iz Mene.

Hočem poznati jezik Svetlobe, hočem razumeti jezik tišine.
Ta priča o moji Mirujoči esenci, sem mojstrovina Njene Miline.
Ona je Ljubezen, jaz sem Ljubezen. Ona je Luč, jaz sem Luč.
Ona je Življenje, jaz sem Življenje. Ona je Moč, jaz sem Moč.

Ona je Ubranost, jaz sem Ubranost. Ona je Mir. Jaz sem Mir.
Kar Ona je, jaz Sem. Kar Ona hoče, jaz Hočem.
Njen Smisel, je moj Smisel. Sem Njena zapuščina, daje Se mi.
Ničesar ne zadrži, daje in daje in daje se mi, o neusahljiv Vir Naravnosti."

Miru obilo ob praznovanju Rojstva Luči, M. Šumrada

* * * * *